

dam e resina: K. Salomon, cui videtur suffragatus Eugubinus, radicem esse candidam, teriam, & puram. Qui omnes similem humanæ unguis docent. Incognita est veteribus Herbaris hujusmodi herba, aut radix, aut resina; Theophrasto, Dioscoridi, Plinio, & cæteris, quos in opus de Hist. Plant. retulit Rovillius. Satis frigide Vatablus hic, vas ex onyche unguentarium esse putat. Melius ex 30. ungula aromatica pellucida instar unguis ab eodem appellatur. Igitur quam Moyses Exo. 30. vocat onycham, & Siracides hic unguam, eam describit Dioscor. l. 2. c. 8. his verbis: Onyx conchylii tegumentum est, ei simile, quo purpura tingitur, quod in India nardiferis paludibus invenitur, suavem ideo spirans odorem, quod conchyliis inibi nardi pabulo vescantur. Consonat Joachimus Camerarius verba premens nostri Ecclesiastici. Onyx, seu unguis odoratus est crusta conchylii Indici spirans odorem nardi, à similitudine unguis humanæ sic appellata. Unguis hic, jucundè cum fragra-ret, contundebatur, & aromatariis deserviebat.

Vatab.

Exo. 30. Dioscor.

Camerat.

Gutta quid?

Stacte quid?

S. Hieron.

Dioscor.

אבולח

Cant. 4. 14.

longè diversum à myrrha præ se fert nomen abaloth: quod si ita non esset, Scriptura sacra non distinxisset, interpositâ conjunctione, myrrham, & guttam. Doctrinæ ergo & religionis erit, quam ipse Vulgatus generalis significationis vocem guttam vel stactem in Psal. 44. 9. & in nostro Ecclesiastico usurpavit, ad aloes succum, quem in Proverbis, & in Canticis expressit, revocare. Atque ita censet doctissimus quisque, & Hebraicè scientissimus Interpres, Pagninus, Vatablus, Genebrardus, Arias Montanus, Eugubinus, Complutenses, Bellarminus, & alii in Pf. 44. 9. Confirmo hanc opinionem auctoritate S. Athanasii libr. 2. contra Arrianos, & S. Hieronymi Epist. 140. qui dum myrrham & guttam Versus Davidici conferunt cum myrrha & aloe Joannis Evangelistæ c. 19. 9. satis aperte docent, guttam succum esse aloës.

Gutta ad Aloes succum referenda.

Aloes dotei eximia amaritudinis esse, ait Dioscorides l. 3. c. 22. Gustu amarum Plinius vocat lib. 27. Dioscor. Plin. 4. Amarissimi succi nobilissimam esse voluit Dioscorus lib. 7. Orig. c. 9. Violenter amarum. Mesues Damascenus libr. 2. c. 1. Lege Genebrardum in Psal. 44. 9. Rufus, Aloës succum gratum esse ac suavem odoratui, constare videtur ex Prov. 7. 17. Cant. 4. 14. Joan. 19. 39. ubi S. Bonav. collatione 86. citat Christi discipulum Papiam in lib. quem inscripsit, Explicatio sermonum Domini, dicentem: Aloes in India, & in Arabia gignitur, & est odoris suavissimi. Adde Dioscoridem lib. 3. c. 22. in Codice Ruelli, Mesuem Damaf. lib. 2. de medicam. Simpli. c. 1. qui à bono odore aloem laudant. Fallopius in Tract. de simplici medicamento purgante c. 32. §. 2. docet, præferendam aloëm boni odoris inclinatam ad odorem myrrhæ. Lege Brabum Salmanticensem Medicum lib. 3. de curandi ratione c. 7. Bulchafinum lib. 27. Tract. 2. Denique, præter odorem, & amaritudinem duplex inest virtus aloës, utraque apud Philosophos naturales fatis celebris. Est enim aloë inter purgantia simplicia omnium præstantissima; inter præservantia verò secunda post myrrham. De purgatrice aloës virtute præ cæteris scripsit Mesies Damascenus lib. 2. c. 1. Plinius lib. 27. c. 4. Brabus lib. 3. c. 7. & communiter Medici. Purganti addunt præservantem aloës virtutem idem Mesues ibidem, Costæus in Adnotatione, Levinus Lemnius in explicat. Herbarum Biblicarum c. 21. Vueckerus sect. 16. Antidotarii, ubi ita: Sic præcavet ut ejus creber usus sensuum instrumenta, & corpus reliquum nullo insanabili affectu tentari sinat; sed sensus acuat, cogitationem reddat meliorem.

S. Bonav.

Fallopius.

Vueckerus.

Libanus non incisus quid?

Thus.

& odoratissimum appellatur. Cujus meminit Plinius lib. 12. c. 14. Præcipua autem gratia est manmofa, cum hærente lacryma priore consecuta, alia miscuit se. Singula hæc manum implere solita invento, cum minore diripiendi aviditate lenius nasci liceret. Græci stagoniam, & atomam tali modo appellant. Id est, stillatim emanantem, & non sectum, non incisum. Quod ex Dioscoride mutuatus est libr. 1. c. 70. Uterque Auctor plures Thuris virtutes enumerant: duplicem præsertim. Alteram, quod oculorum caliginem discutit. Avicenna libr. 2. c. 5. 2. scribit, thus rationem corroborare, id est, sensibus rationis administris. Alteram, quod ad aurium dolores cum vino infunditur, magno nempe præsidio. Thuris odor magnarum rerum symbolum est in sacris litteris orationis præsertim ac religiosi cultus Deo debiti. Unde thus facit, non solum pro rebus, id est, odorem dacio, sed à thus, id est, sacrificio, nonnulli putant.

Plin.

Dioscor.

Avice.

Balsamum non mixtum quid?

Dioscor.

Plini.

In Ecclesiastici verbis alluso sit ad thymiamatis sacri compositionem, Exo. 30. 34.

Exo. 30. 23.

fimo aromatum odore symbolicè designari ce-leberimam alicujus famam, nomen, notitiam, opinionem, existimationem. Docet Paulus 2. Corinth. 2. 14. Odorem notitia sue manifestat. per nos Deus in omni loco, quia Christi bonus odor sumus Deo. Et Salomon Ecclef. 7. 2. Melius est nomen bonum quam unguenta pretiosa. Et Siracides noster c. 49. 1. Memoria Josæ in compositione odoris facta opus pigmentarii. Nomen & memoria pro fama & existimatione sumpta, suavi unguento præferuntur, quia longius funduntur, diuturnius persistunt, suavius sentiuntur. Nos etiam Hispanè dicimus: de lo buen nombre, tiene buen nombre, id est bona fama. Vide S. August. tract. 50. in Joan. & lib. 3. de Doctr. Christ. c. 12. Odor bonus bona fama est. Vide S. Gregor. Homil. 21. in Evang. de odore pro fama, rumore, & opinione. Lega ad c. 1. Cant. v. 2. Genebrardum, Cyprianum Cisterciensem, Sotomajor, & Sanctum nostrum.

Aromatum odor symbolicè designari ce-leberimam alicujus famam, nomen, notitiam, opinionem, existimationem. Docet Paulus 2. Corinth. 2. 14. Odorem notitia sue manifestat. per nos Deus in omni loco, quia Christi bonus odor sumus Deo. Et Salomon Ecclef. 7. 2. Melius est nomen bonum quam unguenta pretiosa. Et Siracides noster c. 49. 1. Memoria Josæ in compositione odoris facta opus pigmentarii.

1956 Subinde jam perspicua extat nostri argumenti intelligentia: quippe autumamus in illis versibus 20. & 21. Ecclesiastici, sermonem esse de Christi Jesu, ac Virginis Matris celeberrima fama per universum Orbem diffundenda, odorum ad instar fragrantissimum, mediâ utique doctrinæ Evangelicæ prædicatione, & dilatatione, hanc Jesu, & Mariæ, nostræque redemptionis æconomia suaveolentiam spirante. Et quia fama hæc multo futura erat celebrior, quam illa, quæ in veteri lege Synagogam perfudit; idcirco Siracides, in celebrioris Dominici, & Mariani nominis symbolum, plures assumit aromaticas species. Hæc interpretatio valde est acolutiæ nostræ consona: nec dissonant expositores sacri, quandoquidem ipsi aromata illa ad Sapientia divinae notitiam longè lateque sparsam referunt.

Camæra

Lyranus

TEXTUS ILLUSTRATUS

De Christo Domino.

SECTIO XLVII.

Post Dominicæ Incarnationis æconomiam, divinum nomen & se latius ad Gentiles extra Israeliticos terminos extendit, & ubique gentium habetur illustris.

1957 A ntequam Deus ex Matrè Virgine nasceretur homo verus, & redemptionem attulisset, salutemque hominibus; latebat ejus nomen & fama intra Judææ angustias; uti Psalmodus canit Psal. 75. 1. Notus Pl. 75. 1. in Judæa Deus, in Israel magnum nomen ejus. Quod si Dei fama quandoque ad Gentiles perlata est, & illi pauci fuerunt, & Israelitarum Numen venerabatur timore ejus perterriti, quem potentem agnoscebant ex præliis, quem potentem agnoscebant ex præliis, quem potentem agnoscebant ex præliis, quem potentem agnoscebant ex præliis.